

leringen af slige Eiendomme. Det er idetmindste en vigtig Sag, f. Ex. for en Huusmand, der hidtil har havt en vis Andeel i Benyttelsen af en slig sælles Eiendom, om han nu ikke ved Udskiftningen skulde have samme Ret, navnlig med Hensyn til Jdebrændsel, som nu er en meget væsentlig og kostbar Artikel. Det er muligt, at dette indeholdes i § 10, men slige Bestemmelser troer jeg burde staae i selve Loven, da de, som skulde rette sig efter Loven, sjældent have Kendskab til de ældre Love. Dernæst vil jeg tillade mig at gøre en anden Bemærkning, som nærmest angaaer Lovudkastets Redaktion eller Affattelse. I det første Punktum i § 1 staaer der, at enhver Lodseier kan fordrø sig sin Andeel særskilt udlagt, naar han forlanger det, altsaa uden Commissions Mellekomst, men i næste Punktum i samme Paragraph staaer, at „Mangel af mindelig Forening bliver Spørgsmaalet om, hvorvidt et Areal kan forlanges udskiftet, at afgjøre ved Landvæsencommissions Kendselse“. Jeg har troet, at finde en Modsigelse i disse 2 Punktummer, og naar jeg ser Motiverne til denne §, fremgaaer det ogsaa deraf, at der kun tales om, at Landvæsencommissionsen skal afgjøre, hvilken Klasse af Jord et Areal skal henføres til. Det er naturligtvis to ganske forskellige Ting, om Commissionsen skal bedømme, hvilken Klasse af Jord Arealen skal henføres til, eller om den skal bedømme, hvorvidt et Areal kan blive udskiftet. Ligesom det saaledes forekommer mig, at dette Udcast burde indeholde flere specielle Bestemmelser, end det gjør, saaledes synes jeg paa den anden Side, at den overdrager for meget til Administrationen, og skal saaledes tillade mig at nævne, at naar der i § 3 omtales en heel anden Maade at gaae frem paa, hvor Talen er om Beneficiarer, seer jeg for min Deel ikke nogen tilstrækkelig Grund til, at man med Hensyn til den Jord, der tilhører Beneficiarer, skal gaae frem paa en anden Maade end den, der er foreskrevet ved de almindelige Bestemmelser, som ere fastsatte i § 5, og som bestemme, at Landinspecteuren i Forbindelse med Landvæsencommissionsen skal lægge den almindelige Plan for disse Jorders Deling, hvorimod Ministeriet

efter § 3 og 7 etc. for de Strækningers Bedkommende, i hvilke en Beneficiarius er lodtagen, afgjør, hvor et Stykke Jord skal udlægges, saavel paa Kortet som i Marken. Det forekommer mig, at det ikke er rigtigt for disse Jorders Bedkommende at afvige fra de almindelige Bestemmelser. Naar jeg har omtalt, at jeg kunde ønske flere specielle Bestemmelser ind i Loven, end der nu er, skal jeg som Exempel nævne den første Deel af § 6, hvor der staaer: „Ved Delingen bliver fornemmeligt at iagttage, at enhver Lodseier erholder sin Deel saavel til Græsningen som til Torveskjæret i den ham tillagte Andeel.“ Dette er jo ganske rigtigt, men jeg savner en Bestemmelse, som muligt findes i de ældre Love, nemlig om den overordentlig vigtige Ting, at Lodseierne i en Eiendom, hvor der findes Vandsted, der benyttes af Flere, ikke ved Udskiftningen blive affaarne fra at benytte et saadant sælles Vandsted. Ligeledes savner jeg Bestemmelser, som jeg ogsaa troer bør have sin Plads i selve Loven, nemlig om, hvorledes der skal forholdes, hvor en enkelt Mand har forbedret noget af den sælles Jord, enten ved Gjødningsvand eller Engvand, hvorpaa mulig er anvendt baade Jld og Bekostning, om der da skal tages noget Hensyn dertil, saa at denne Mand fortrinsvis skal komme i Besiddelse af denne af ham saaledes forbedrede Jord. Disse og lignende Bestemmelser have forekommet mig at burde indbefattes i selve Loven. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Lehmann: Med Hensyn til mine tidligere Bemærkninger behøver jeg ikke at sige den ærede Indenrigsminister, at jeg erkjender saagodt som Noget, i hvor høj en Grad han er beskæftiget. Min Mening har just heller ikke været at anse over, at vi ikke have faaet dette Lovforslag tidligere, men Bemærkningen maatte gjøres og maatte da gjøres ved et eller andet Lovforslag, og maaskee der for Fremtiden vil blive Leilighed til at gjentage den. Jeg anseer ikke Spørgsmaalet her for saa vigtigt, at jeg skulde gjøre det til Gjensand for en særlig Sag; jeg haaber imidlertid, at, om mine Bemærkninger ikke ville komme det nærværende Udcast tilgode, ville de dog